

บทที่ 4

Production

วันที่ 8 เมษายน 2542

การถ่ายทำวันแรก ถูกวางเป็นฉากง่าย ๆ คือ จากเดินข้ามถนนที่ตามความเข้าใจแล้ว น่าจะดูง่าย แต่กลับยากในแง่การถ่ายทำ ผมเป็นช่างภาพเองทำให้การสั่งงานลำบากและ ต้องคอยรอดูสัญญาณไฟขณะข้ามถนน และระวังรถที่วิ่งไปมาบริเวณสี่แยกคอกวัว นอกจากนี้ ปัญหาด้านการแสดงยังปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน อาการเกร็งต่อหน้ากล้องของนักแสดงทั้งสองมือออกมา ทำให้การเดินดูผิดปกติต้องถ่ายใหม่หลายรอบ รวมถึงการเปลี่ยนมุมกล้องแต่ต้องแสดงแบบเดิม ยิ่งทำให้งานของผมหนักขึ้นอีก โชคดีที่วันนี้มีน้อง ๆ เพื่อนของนักแสดงมา 5 คน ผมจึงใช้ให้เดินเป็นตัวประกอบประกบนักแสดง ทำให้ไม่ว่าจะเดินข้ามถนน ก็รอบก็จะมีคนข้ามถนนเป็นกลุ่มเดียวกันตลอด เบ็ดเสร็จแล้ว ผมถ่ายการเดินข้ามถนนของนักแสดงถึง 10 ครั้ง เพื่อเป็นภาพเพียงไม่กี่วินาทีในเรื่อง

เสร็จจากข้ามถนนก็ทำการถ่ายในฉากช้อลิตเตอร์ ที่ต้องถ่ายเป็น 3 ช่วง เวลาที่มีในบทใน 2 ช่วงเวลาที่มีเพียงผู้ชายคนเดียวการถ่ายทำผ่านไปด้วยดี แต่ตอนที่นักแสดงทั้งคู่ต้องเดินด้วยกันนั้น ปัญหาด้านการแสดงทำให้ผมต้องตัดฉากที่ถ่ายไว้ทิ้งไป เพราะหลังจากนำมาเชคที่บ้านแล้ว พบว่า นักแสดงผู้ชายเกร็งจนขาดชีวิตชีวา แต่ผู้หญิงก็แสดงออกทางสีหน้ามากจนผิดปกติไป ผมจึงยกฉากนี้ไว้ถ่ายใหม่ช่วงเวลาที่เหลือของตารางถ่ายทำ

วันที่ 9 เมษายน 2542

การถ่ายทำวันนี้แบ่งเป็น 2 ช่วง ในช่วงเช้าจะถ่ายที่สยามและอุโมงค์จุฬาฯ โดยใช้นักแสดงผู้หญิงคนเดียวและทุกอย่างก็ผ่านไปด้วยดี นักแสดงลดความเกร็งลงหลังจากก่อนถ่ายได้สรุปการทำงานเมื่อวานให้ได้ฟัง ซึ่งแนะนำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและทำความเข้าใจกัน วันนี้ก็ยังเป็นฉากเดินเพียงอย่างเดียวไม่มีบทสนทนา การถ่ายทำจึงผ่านไปรวดเร็ว

ในช่วงที่ 2 เป็นการถ่ายการแสดงของผู้ชายคนเดียวที่สนามบิน ฉากนี้ต้องถ่ายทำโดยระวังการสังเกตของเจ้าหน้าที่สนามบิน การถ่ายทำก็ผ่านไปด้วยดี ในวันนี้มีสิ่งเพิ่มเติม

เข้ามา คือผมพบมุมที่มองเห็นเครื่องบินขึ้นและดูสวยกว่าที่วางไว้ที่แรก ผมจึงตัดสินใจเปลี่ยนแปลงการถ่ายทำทันทีและเตรียมตัวเองไว้เสมอ สำหรับการเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอด หากเป็นสิ่งที่ดีขึ้น

วันที่ 11 เมษายน 2542

วันนี้ นับเป็นวันที่หนักที่สุดของการถ่ายทำ เพราะมีจำนวนที่ต้องถ่ายทั้งหมดรวมแล้วมากกว่า 50 Shot แต่ผมก็ได้ที่บุญศักดิ์มาช่วยถ่ายแต่ก็ต้องเหนื่อยกับการเร่งรีบในช่วงเวลาที่จำกัด ในตอนเช้าถ่ายทำจากร้านขายต้นไม้ที่เป็นฉากถ่าย แต่ก็ต้องถ่ายไว้หลายมุมเพื่อไว้สำหรับตัดต่อ

จากนั้นก็มีการเพิ่มเติมอีก เมื่อถนนหน้าธนาคารแห่งชาติดูสวยงามมาก เราจึงถ่ายเพิ่มจากนี้เข้าไป จากนั้นก็ไปถ่ายซ่อมฉากแผงลือตเตอร์ที่ค้างเอาไว้ คราวนี้นักแสดงเริ่มคุ้นเคยกันและแสดงออกมาได้ดีจึงผ่านไป ไม่มีปัญหาอะไร แต่เวลาที่ไม่พอจะถ่ายจากหน้าตึกปิดกิจการจึงต้องเลื่อนไปถ่ายวันหลัง เพราะในช่วงบ่ายถึงเย็นจะต้องเดินทางไปถ่ายที่ร้านกาแฟแถวรัชโยธิน ซึ่งต้องใช้เวลาในการเดินทางนาน

จากร้านกาแฟนี้ สร้างความยุ่งยากและเหนื่อยที่สุด นักแสดงต้องเปลี่ยนชุดถึง 5 ชุด เปลี่ยนบรรยากาศและอารมณ์หลายช่วงเวลาให้เป็นไปตามบทที่วางไว้ ปัญหาในวันนี้ คือการแสดงของทั้งสองคนเพราะทั้งสองคนจำบทพูดไม่ได้ ทำให้ต้องพะวงจำบทในระหว่างการแสดงจึงทำให้การแสดงดูแข็งไม่มีชีวิตชีวา อีกทั้งเวลาที่สั้นทำให้การทำงานอย่างเร่งรีบจนมีข้อผิดพลาดในการกำหนดการแสดงบางอย่างที่ผมพลาดไป ถึงจะไม่เสียหายต่อเรื่องแต่ก็น่าเสียดาย

วันที่ 12 เมษายน 2542

จากใหญ่อีกจากในวันนี้ คือ จากสะพานพุทธ ผมได้ที่บุญศักดิ์มาช่วยเช่นเคย วันนี้ผมต้องเผชิญกับตัวประกอบไม่ได้รับเชิญ ที่ข้ามถนนไปมาแถวนั้น และต้องแข่งกับแสงอาทิตย์ที่ค่อยๆ จางลงทุกเวลา เนื่องจากเวลาในบทต้องเป็นเวลาเย็น ผมจึงต้องแข่งกับดวงอาทิตย์จนเสร็จงาน และยังคงต้องคอยหลบคนที่เริ่มเล่นสงกรานต์กันบ้างในวันนั้น จากสะพานพุทธก็ไปถ่ายตลาดใต้สะพานพุทธยามหัวค่ำต่อ จากนั้นต้องเจอกับผู้คนมากมายผมจึง

เลือกที่จะตั้งกล้องไกล ๆ เพื่อไม่ให้เป็นที่สังเกตแล้วปล่อยให้ตัวละครให้แสดงไปเรื่อย โดยกำหนดคิวไว้ก่อน

วันที่ 13 เมษายน 2542

วันสงกรานต์นี้ ผมเลือกถ่ายจากภายในห้องเพื่อเลี่ยงปัญหาการเปียกน้ำในวันสงกรานต์ วันนี้มีเพียงนักแสดงผู้ชายคนเดียวเพราะนักแสดงผู้หญิงติดธุระ วันนี้ผมต้องจัดฉากและตั้งไฟในห้องที่แคบ รวมถึงการถ่ายทำด้วยตัวเอง แต่การเป็นฉากภายในและมีนักแสดงคนเดียวจึงไม่รู้สึกรำคาญสักเท่าไร

วันที่ 14 เมษายน 2542

จากตึกปิดกิจการถูกยกมาถ่ายซ่อมในวันนี้และผมยังได้ที่อภิชาติ มาช่วยถ่าย ทุกอย่างจึงสะดวกขึ้นสำหรับผม แต่ปัญหาก็มีขึ้นมาเมื่อตึกปิดกิจการจากที่เคยวางแผนไว้ไม่อาจไปถ่ายได้ จึงต้องหาตึกที่คิดเอาสด ๆ ตอนนั้น นอกจากนี้ ก็ยังมีจากการเดินถ่ายเพิ่มเติมตลอดเวลาเพราะพบกับสถานที่ที่เหมาะสมกับบรรยากาศของเรื่อง จึงอดไม่ได้ที่จะต้องเพิ่มเข้าไป รวมแล้ววันนี้ต้องมีการคิดมุกตลกกันสด ๆ มากมายกับฉากที่เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติม วันนี้ผู้ช่วยของผมไม่อยู่ ผมจึงต้องเหนื่อยขึ้นกว่าเดิม

วันที่ 15 เมษายน 2542

การถ่ายทำวันนี้ไม่มีคิวของนักแสดง วันนี้จะถ่ายภาพตึกจากมุมสูง ผมแอบเข้าไปถ่ายลานจอดรถที่ เซ็นทรัล สีลม และได้ภาพตามที่ต้องการบวกกับโชคดีหน่อยที่แดดไม่แรง จึงได้บรรยากาศเจียบปนเหงาของเมืองหลวงไม่น้อยทีเดียว

วันที่ 16 เมษายน 2542

วันสุดท้ายของการถ่ายทำก็มาถึง เป็นฉากภายในบ้านและเป็นฉากสุดท้ายของเรื่องเช่นกัน เป็นฉากที่มีนักแสดงทั้งสองคนอาจดูเหมือนง่าย แต่ฉากนี้ตัวละครจะต้องแสดงอารมณ์ออกมาอย่างมาก ผมต้องให้นักแสดงทำการบ้านในการจำบทให้ได้ก่อนมาถ่ายจริง พอการถ่ายทำจริงจะได้คำนึงถึงอารมณ์เพียงอย่างเดียว และทั้งคู่ก็ทำออกมาได้ดีสมกับเป็นการถ่ายทำวันสุดท้าย นักแสดงต่างก็ปล่อยให้การแสดงออกมาเป็นธรรมชาติ ต่างจากวันแรก ๆ

ข้อสรุปที่ได้จากการถ่ายทำ ก็คือ ผู้กำกับต้องพร้อมที่จะเจอปัญหา แก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็ว เตรียมใจรับสิ่งที่เพิ่มเติมเข้ามา แต่ก็ต้องไม่ให้เสียประเด็นหลักของเรื่อง ปัญหาหลักของผมนั้นคือ ทีมงานน้อย ผมต้องทำเองแทบทุกอย่าง ตั้งแต่กำกับ ดูแลอุปกรณ์ ประกอบฉาก จัดไฟ ควบคุมความต่อเนื่อง ดูแลเสื้อผ้า แต่สิ่งที่ดีก็คือ ผมได้ควบคุมทุกอย่างด้วยตัวเองและแล้วภาพทั้งหมดกว่า 200 Shot ก็ถ่ายเสร็จสิ้นลงตามเวลาที่วางไว้

